

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 26 augusti 2010

Nr 697—702

INNEHÅLL

Nr		Sidan
697	Lag om ändring av lagen om fiske	2425
698	Lag om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning	2427
699	Lag om ändring av 54 a och 54 e § i läkemedelslagen	2435
700	Lag om ändring av 11 och 18 kap. i sjukförsäkringslagen	2436
701	Lag om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	2439
702	Statsrådets förordning om ändring av jaktförordningen	2440

Nr 697

Lag

om ändring av lagen om fiske

Utfärdad i Helsingfors den 20 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om fiske (286/1982) 37 § 3 mom., sådant det lyder i lag 526/1996, samt *fogas* till lagen nya 37 a—37 c § som följer:

37 a §

Genom förordning av statsrådet kan användningen av fångstredskap av viss typ eller av visst fiskesätt förbjudas för en tid av högst fem år åt gången inom ett visst vattenområde och utfärdas detaljerade bestämmelser om den tid då fångstredskapen får användas, om det behövs för att en djurart som med stöd av naturvårdslagen (1096/1996) har förklarats vara hotad ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus för arten ska nås i området.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan för en tid av högst fem år åt gången och för ett visst vattenområde utfärdas detaljerade bestämmelser av teknisk natur om fångstredskapens konstruktion och användning, om det behövs för att en sådan hotad djurart som avses i 1 mom. ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus för arten ska nås i området.

Vad som i 1 och 2 mom. bestäms om djurarter gäller också underarter, raser, stammar och former.

37 b §

Närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Savolax och ägaren till ett vattenområde eller innehavaren av en särskild rättighet till ett vattenområde får ingå ett avtal om att begränsa och förbjuda fiske i ett visst vattenområde för att saimenvikarstammen ska förbli livskraftig och för att en gynnsam bevarandestatus ska nås för saimenvikaren. Avtalet kan ingås för högst fem år åt gången.

37 c §

Om ett förbud som föreskrivits med stöd av 37 a § 1 mom. förorsakar ägaren till vattenområdet eller innehavaren av en särskild rättighet betydelsefull olägenhet, har han rätt att få full ersättning av staten. Nä-

RP 29/2010
JsUB 13/2010
RSv 106/2010

98—2010

rings-, trafik- och miljöcentralen företräder staten i ersättningsärendet.

Närings-, trafik- och miljöcentralen och den som anser sig vara berättigad till ersättning ska försöka komma överens om ersättningens belopp. Om en överenskommelse inte nås kan den som orsakats olägenheten, inom ett år från det att det förbud som ligger till grund för ansökan har trätt i kraft, hos lantmäteribrån ansöka om att ersättningen ska bestämmas genom förrättning. Vid bestämmandet av ersättningen tillämpas bestämmelserna i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977). På ersättningen ska betalas ränta i enlighet med 95 § 1 mom. i nämnda lag från den dag då den som har rätt till ersättning hos

lantmäteribrån har ansökt om förordnande av ersättningsförrättning.

Rätt till ersättning enligt denna paragraf föreligger dock inte för en sådan olägenhet för vilken den som orsakats olägenheten är berättigad till ersättning med stöd av någon annan lag eller överenskommelse.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2010.

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om vissa inskränkningar av fisket i Saimen (223/2009) vilken utfärdats med stöd av 37 § 3 mom. i lagen om fiske, sådant det gäller vid denna lags ikraftträdande, förblir alltjämt i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Juha Rehula

Nr 698

Lag

om ändring av lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning

Given i Helsingfors den 20 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om åtgärder för inskränkande av tobaksrökning (693/1976) 10 b § 4 mom.,
 sådant det lyder i lag 984/2008,

ändras lagens rubrik, 1 §, 2 § 16 punkten, 6 a och 6 b §, rubriken för 4 kap., 7, 8—10, 10 a, 11, 12 och 13 §, den finska språkdräkten i 13 a §, 13 e, 14 b, 17—21, 31, 31 a, 31 c och 31 d § samt 31 e § 1 mom. och 33 a § 1 mom. 1 punkten,

av dem 2 § 16 punkten, 12 och 13 e § sådana de lyder i lag 700/2006, 6 a § sådan den lyder i lagarna 498/2002 och 984/2008, 6 b, 11 och 18 § sådana de lyder i lag 498/2002, rubriken för 4 kap. och 31 e § 1 mom. sådana de lyder i lag 412/2009, 7 § sådan den lyder i lagarna 498/2002, 984/2008 och 412/2009, 8 § sådan den lyder i lagarna 765/1994 och 984/2008, 10 § sådan den lyder i lagarna 765/1994, 487/1999 och 984/2008, 10 a § sådan den lyder i lag 487/1999, 13 § sådan den lyder i lagarna 765/1994 och 700/2006, den finska språkdräkten i 13 a § sådan den lyder i lag 765/1994, 14 b § sådan den lyder i lagarna 286/2006 och 700/2006, 17, 31, 31 a, 31 c och 31 d § samt 33 a § 1 mom. 1 punkten sådana de lyder i lag 984/2008, 19 § sådan den lyder i lag 1148/1994, 20 § sådan den lyder i lagarna 487/1999 och 498/2002, 21 § sådan den lyder i lagarna 1541/2001, 498/2002 och 984/2008, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder i lagarna 953/1992, 487/1999, 498/2002, 700/2006 och 984/2008, nya 17 och 18 punkter och till lagen en ny 8 a § som följer:

Tobakslag

1 §

I denna lag föreskrivs det om åtgärder för att förebygga att någon börjar använda tobaksprodukter, främja att människor slutar använda sådana produkter och skydda befolkningen mot att utsättas för tobaksrök.

Syftet med lagen är att användningen av tobaksprodukter, som innehåller för människor giftiga ämnen och orsakar beroende, ska upphöra.

RP 180/2009
 ShUB 14/2010
 RSv 102/2010

2 §

I denna lag avses med

16) *lokal för kunder på en arbetsplats* en sådan lokal på en arbetsplats som är reserverad för kunder eller används av dem,

17) *offentlig tillställning* sådana allmänna sammankomster och offentliga tillställningar som avses i lagen om sammankomster (530/1999),

18) *tobakssponsring* varje form av offentligt eller privat bidrag till ett evenemang, en

verksamhet eller en person med syftet eller med den direkta eller indirekta verkan att främja försäljning av en tobaksprodukt.

6 a §

Ett provningslaboratorium som utför i 6 § 2 mom. avsedda tester, verifieringar eller fastställanden ska vara godkänt av och övervakas av Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården. Tillstånds- och tillsynsverket för en förteckning över godkända laboratorier.

Ansökan om godkännande av ett provningslaboratorium ska lämnas till tillstånds- och tillsynsverket. Verket godkänner ett laboratorium, om laboratoriet till sin ansökan fogar ett intyg över att Mätteknikcentralen har konstaterat att laboratoriet uppfyller de internationella kompetenskraven för provningslaboratorier och att de testmetoder som avses i 6 § 2 mom. hör till dess kompetensområde.

Endast en myndighet kan godkännas som provningslaboratorium. Ett provningslaboratorium som är verksamt i anslutning till en importör eller tillverkare av tobaksprodukter kan dock godkännas för att utföra testning eller verifiering av egna produkter. Brandsäkerhetskraven kan också fastställas av ett annat ackrediterat forskningslaboratorium.

Ett provningslaboratorium anses utan särskilt beslut vara godkänt om laboratoriet eller importören eller tillverkaren av tobaksprodukten till tillstånds- och tillsynsverket lämnar ett intyg över att en myndighet i en annan medlemsstat har godkänt provningslaboratoriet och anger grunderna för godkännandet av laboratoriet och testmetoderna.

6 b §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan avbryta verksamheten vid ett laboratorium för viss tid eller återkalla godkännandet av ett laboratorium om

1) Mätteknikcentralen konstaterar att provningslaboratoriet inte uppfyller de kompetenskrav som ställs på laboratoriet eller testmetoderna, eller

2) tillstånds- och tillsynsverket av en myndighet i en annan medlemsstat eller av någon annan inrättning har fått en tillförlitlig utredning över att provningslaboratoriet eller testmetoderna inte uppfyller kraven för godkän-

nande eller kompetens eller att de testresultat som laboratoriet har uppgett inte kan anses tillförlitliga.

Tillstånds- och tillsynsverket kan för viss tid avbryta verksamheten vid ett provningslaboratorium också om det i en fråga som är väsentlig för verksamheten har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet och anmärkningar eller varningar som laboratoriet har fått inte har lett till att bristerna har åtgärdats.

Provningslaboratoriet ska anmäla förändringar som gäller villkoren för godkännandet till tillstånds- och tillsynsverket.

Närmare bestämmelser om provningslaboratorierna och godkännandet av dem, den ackreditering som är ett villkor för godkännandet, genomförandet av övervakningen samt de anmälningar som ska göras till tillstånds- och tillsynsverket utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Genom förordning av ministeriet kan det också utfärdas bestämmelser om de anmälningar i fråga om provningslaboratorier som ska göras till Europeiska kommissionen.

4 kap.

Import, innehav, försäljning och annan överlåtelse samt reklam

7 §

Tobaksprodukter får i näringsverksamhet säljas eller på annat sätt överlätas endast i sådana minutförsäljningsförpackningar som avses i denna paragraf och i 7 a § 1 och 2 mom. Förpackningarna ska innehålla minst 30 gram rulltobak, 20 cigaretter eller 10 cigarriller. Cigarrer kan säljas även separat. Cigarrer som säljs separat ska vara försedda med behöriga anteckningar.

Tobaksprodukter får inte, med undantag för cigarrer, säljas i minutförsäljningsförpackningar som innehåller mindre förpackningar eller som kan delas upp i mindre förpackningar.

Den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter ska innan de säljs eller på annat sätt överläts i näringsverksamhet förse minutförsäljningsförpackningarna för tobaksprodukter med

1) varningar på finska och svenska för de men för hälsan som tobaken vållar,

2) uppgifter på finska och svenska om halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid som uppstår vid rökning av en cigarett, och

3) uppgifter som behövs för identifikation och spårning av produkten.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det föreskrivas om den i 1 och 3 mom. avsedda märkningens storlek, placering, text, bilder, alternering, inramning och hur den i övrigt ska anges.

Angående de uppgifter på minutförsäljningsförpackningar för tobaksprodukter som hänför sig till påförande av punktskatt gäller särskilda bestämmelser.

Bestämmelsen i 3 mom. om användningen av finska och svenska i märkningen gäller inte tobaksprodukter eller rökdon som exporteras, inte heller försäljning av tobaksprodukter eller rökdon för försäljning på fartyg eller luftfartyg i yrkesmässig internationell trafik eller försäljning av tobaksprodukter eller rökdon i en butik för skattefria varor på ett sådant fartyg eller en flygplats.

8 §

Reklam och indirekt reklam som gäller tobaksprodukter är förbjuden. Såsom indirekt reklam betraktas i synnerhet främjande av försäljningen av tobaksprodukter i samband med reklam för någon annan nyttighet på så sätt att ett etablerat kännetecken för en tobaksprodukt oförändrat eller ändrat så att det ändå kan igenkännas används som kännetecken för nyttigheten eller att man annars associerar till en bestämd tobaksprodukt. Vad som ovan bestäms om tobaksprodukter gäller även tobak, tobakssurrogat, tobaksimitationer och rökdon. Vad som ovan bestäms om reklam gäller även tobakssponsring och annan säljfrämjande verksamhet.

Vad som bestäms i 1 mom. ska dock inte tillämpas på reklam i en sådan publikation som har tryckts och publicerats utanför Europeiska unionen och som inte i första hand är avsedd för Europeiska unionens marknad och vars huvudsakliga syfte inte är att göra reklam för tobak, tobaksprodukter, tobakssurrogat, tobaksimitationer eller rökdon.

Tillverkaren eller importören av tobak, tobaksprodukter, tobakssurrogat, tobaksimita-

tioner och rökdon kan trots bestämmelserna i 1 mom. vid marknadsföringen av en produkt lämna dem som deltar i försäljningen uppgifter om produktens pris, sammansättning, egenskaper och tillverkning samt andra motsvarande produktuppgifter. Närmare bestämmelser om innehållet i produktuppgifterna kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

8 a §

Det är förbjudet att ha tobaksprodukter och deras varumärken synliga vid detaljförsäljning av tobaksprodukter.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte på sådana försäljningsställen med egen ingång som huvudsakligen säljer tobaksprodukter och rökdon och där de tobaksprodukter som säljs inte kan ses utanför försäljningsstället.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte försäljning av tobaksprodukter på fartyg i internationell sjöfart.

En detaljförsäljare av tobaksprodukter får på begäran av den som köper tobaksprodukter visa honom eller henne en tryckt varukatalog med bilder på förpackningarna till de tobaksprodukter som finns till detaljförsäljning på försäljningsstället. Detaljförsäljaren får också på begäran av köparen ge honom eller henne en tryckt förteckning över tobaksprodukterna och deras priser. Närmare bestämmelser om varukatalogens och förteckningens innehåll och utformning utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

9 §

Anknytning av tobak, tobaksprodukt, tobakssurrogat, tobaksimitation och rökdon till försäljning eller överlåtelse av andra produkter eller till utförande av tjänster är förbjuden.

10 §

Tobaksprodukter får inte säljas eller på annat sätt överlätas till den som inte har fyllt 18 år.

Personer som säljer tobaksprodukter ska ha fyllt 18 år. Den som inte har fyllt 18 år får dock sälja tobaksprodukter, om försäljningen sker under övervakning av en person som har fyllt 18 år.

Rökdon får inte i näringsverksamhet säljas eller på annat sätt överlåtas till den som inte har fyllt 18 år.

En näringsidkare som säljer tobaksprodukter eller rökdon ska på egen bekostnad göra upp och genomföra en plan för egenkontroll för att förbuden enligt 1 och 3 mom. ska iakttas. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om uppgörandet av planen för egenkontroll samt föreskrivs om planens innehåll och genomförande.

10 a §

Det är förbjudet att importera, sälja eller på annat sätt överlåta tobak som är avsedd för oralt bruk. Importförbudet gäller också anskaffning och mottagande av sådan tobak per post eller på annat motsvarande sätt från länder utanför Finland. En privatperson får dock för personligt bruk som resgods föra in högst 30 dosor tobak som är avsedd för oralt bruk, förutsatt att en dosa innehåller högst 50 gram sådan tobak.

Det importförbud som avses i 1 mom. gäller inte produkter i stängda försäljningslokaler eller lager ombord på fartyg och luftfartyg i internationell trafik.

Det är förbjudet att sälja tobaksprodukter från automat.

Det är förbjudet att sälja tobaksprodukter på tullauktion och på platser som nämns i 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

11 §

Den som inte har fyllt 18 år får inte föra in eller inneha tobaksprodukter.

12 §

Tobaksrökning är förbjuden

1) i lokaler för familjedagvård medan familjedagvården pågår, i daghemslokaler och på deras utomhusområden samt i sådana lokaler och på sådana utomhusområden vid anstalter där vård meddelas med stöd av barnskyddslagen (417/2007) eller mentalvårdslagen (1116/1990) som är avsedda för personer som inte fyllt 18 år,

2) i lokalerna vid läroanstalter som ger grundläggande utbildning, yrkesutbildning

och gymnasieutbildning och deras elevhem samt på utomhusområden som används av dessa,

3) i lokaler som är reserverade för allmänheten och kunderna vid ämbetsverk, myndigheter och liknande offentliga inrättningar,

4) vid offentliga tillställningar som arrangeras i lokaler,

5) i gemensamma samt för allmänheten och kunder avsedda lokaler på en arbetsplats, om inte annat bestäms nedan,

6) i lokaler på allmänna kommunikationsmedel,

7) i gemensamma och för allmänheten avsedda lokaler i bostadsaktiebolags eller andra bostadssammanslutningars bostadsfastigheter,

8) under skyddstak och på läktare vid offentliga tillställningar som anordnas på utomhusområde och på andra platser som direkt är avsedda för publiken som ska följa tillställningen och där deltagarna vistas stillastående eller stillasittande.

Om en näringsidkare tillåter tobaksrökning i sin förplägnadsrörelses serveringsutrymme utomhus eller inom något annat utomhusområde som är i hans besittning, ska han se till att tobaksrök inte sprider sig till förplägnadsrörelsens lokaler genom öppna fönster, dörrar eller andra öppningar eller via ventilationen.

Ett bostadsaktiebolag eller en annan bostadssammanslutning kan förbjuda tobaksrökning på gemensamma utomhusområden i närheten av byggnadens friskluftsintag, på lekomyråden för barn och på gemensamma balkonger som innehas av bolaget eller sammanslutningen.

13 §

Innehavare av sådana lokaler och allmänna kommunikationsmedel och arrangörer av sådana offentliga tillställningar som avses i 12 § 1 mom. 3—6 punkten kan dock tillåta tobaksrökning i ett för ändamålet reserverat rum eller i en del av lokalen eller utrymmet, under förutsättning att tobaksrök inte kan sprida sig till de utrymmen där tobaksrökning är förbjuden. För tobaksrökning får dock inte ett särskilt rum eller annat utrymme ordnas i anslutning till en lokal som främst används av personer som inte har fyllt 18 år.

Rökning får också tillåtas i högst ett av tio

inkvarteringsrum för gäster på hotell eller andra inkvarteringsrörelser. Oberoende av antalet rum får tobaksrökning dock tillåtas i tre inkvarteringsrum. I detta fall ska det ses till att de anställda inte utsätts för tobaksrök när de arbetar i dessa rum.

Tobaksrökning kan dessutom tillåtas i restauranger och andra förplägnadsrörelser på fartyg i internationell sjöfart när serveringsutrymmet är mindre än 50 m². Av ett serveringsutrymme som är större får högst 50 procent reserveras för rökare. Tobaksrök får då inte sprida sig till det område där tobaksrökning är förbjuden. De restaurangutrymmen i samma restauranghelhet som är öppna samtidigt betraktas som en och samma restaurang. Med serveringsutrymme avses utrymme reserverat för intagande av mat och dryck som serveras där.

En arbetsgivare är skyldig att, efter att ha avtalat med de anställda eller med deras representant, förbjuda tobaksrökning eller begränsa den så att de anställda inte ofrivilligt utsätts för tobaksrök i sådana arbetsutrymmen på arbetsplatsen där tobaksrökning inte är förbjuden enligt 12 § 1 mom. 5 punkten.

Vad som i 12 § 1 mom. 5 punkten och i 4 mom. i denna paragraf föreskrivs om förbudande och begränsning av tobaksrökning i gemensamma utrymmen, för allmänheten avsedda lokaler och arbetsutrymmen på arbetsplatser tillämpas inte på ett arbetsutrymme i en anställds eller en näringsidkares eller annan yrkesutövares hem, eller på ett annat arbetsutrymme som används endast av medlemmarna i samma familj och av andra som bor i samma hushåll.

Innehavare av sådana lokaler eller utomhusområden och arrangörer av sådana offentliga tillställningar som avses i 12 § och innehavare av utrymmen som reserverats för tobaksrökning enligt 1—3 mom. ska sätta upp anslag som informerar om rökförbudet och om utrymmen som reserverats för tobaksrökning, om det inte är fråga om fysiska personers hem. Närmare bestämmelser om anslaget och dess placering kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 e §

Arbetskyddsmyndigheten, den kommunala tillsynsmyndigheten enligt 14 a § och

vid behov polisen ska underrätta den i 41 och 42 § i alkohollagen (1143/1994) avsedda tillståndsmyndigheten om brott mot bestämmelserna om röktrum samt byggnadstillsynsmyndigheten om brott mot bestämmelser och föreskrifter om byggande och underhåll eller reparations- och ändringsarbeten när det gäller röktrum. Tillståndsmyndigheten enligt alkohollagen ska underrätta arbetskyddsmyndigheten och den kommunala tillsynsmyndigheten om brott mot bestämmelserna om röktrum och tobaksrökning utomhus som den observerar. Arbetskyddsmyndigheten och den kommunala tillsynsmyndigheten enligt 14 a § i denna lag ska underrätta varandra om brott mot de bestämmelser och föreskrifter som avses ovan.

14 b §

Om inte något annat bestäms i denna lag övervakar arbetskyddsmyndigheterna att bestämmelserna i 12 § 1 mom. 5 punkten och 13 § 4 mom. om förbud mot och begränsning av tobaksrökning iakttas på arbetsplatserna, enligt vad som bestäms i lagen om tillsynen över arbetskyddet och om arbetskyddssamarbete på arbetsplatsen (44/2006).

Tullen övervakar att de begränsningar av införseln som avses i 7 b § i denna lag och de förbud mot införsel som avses i 10 a § 1 mom. och 11 § i denna lag iakttas.

Polisen övervakar att 12 § 1 mom. 4, 5 och 8 punkten iakttas.

17 §

Kommunen ska på eget initiativ eller på basis av gjorda anmälningar förrätta inspektioner av lagrings- och försäljningsplatser för tobaksprodukter samt övervaka hur tobaksprodukter och rökdon säljs och hålls synligt framlagda vid försäljningsdisken, egenkontrollen av försäljningen av tobaksprodukter och rökdon, reklam och annan säljfrämjande verksamhet som gäller tobaksprodukter och rökdon samt iakttagandet av rökförbud och rökrestriktioner inom sitt verksamhetsområde.

Om det i samband med en inspektion eller på annat sätt konstateras att det förekommer verksamhet som strider mot bestämmelserna, ska kommunen förbjuda denna verksamhet. Kommunen kan också anmäla detta

1) till allmänna åklagaren, om det är fråga om ett förfarande som strider mot 8 a, 10, 10 b, 10 d eller 12 §, 13 § 1—3 eller 6 mom. eller 13 b §, och

2) till Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården, om det är fråga om ett förfarande som strider mot 5, 6, 6 a—6 c, 7, 7 a, 8 eller 9 §.

18 §

Om reklam görs för tobaksprodukter, tobakssurrogat, tobaksimitationer eller rökdon eller om försäljningen av dem annars främjas på ett sätt som strider mot 7 a § 3 mom. eller 8 eller 9 §, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården förbjuda den som beställt eller utfört reklamen eller den säljfrämjande åtgärden samt anställda hos dem att fortsätta och upprepa förfarandet som strider mot bestämmelserna.

Tillstånds- och tillsynsverket kan förbjuda den som tillverkar eller importerar tobaksprodukter eller rökdon eller någon annan näringsidkare att i näringsverksamhet sälja eller på annat sätt överlåta en produkt,

1) om tobaksprodukten eller dess minutförsäljningsförpackning strider mot bestämmelserna i 5 §, 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 eller 2 mom.,

2) om halterna av tjära, nikotin och kolmonoxid i cigaretter inte har undersökts på det sätt som förutsätts i 6 § 2 mom. eller i ett laboratorium som godkänts i enlighet med 6 a § eller om den i 6 b § 3 mom. eller 6 c § 1 och 2 mom. föreskrivna anmälan om dessa halter inte har lämnats,

3) om verket konstaterar att halterna av ämnen som är skadliga för hälsan i tobaksprodukter avviker från vad tillverkaren eller importören har meddelat eller om märkningen på förpackningarna inte motsvarar halterna av de för hälsan skadliga ämnena i tobaksprodukterna, eller

4) för kontroll av de uppgifter som i enlighet med 6 och 6 a—6 c § har lämnats till verket.

Också då tillstånds- och tillsynsverket prövar förutsättningarna för att godkänna ett provningslaboratorium eller för att återkalla ett godkännande kan det utfärda ett i 2 mom. avsett försäljningsförbud, om verket har grundad anledning att ifrågasätta riktigheten i

uppgifterna om laboratoriet eller behörigheten i laboratoriets verksamhet. När verket förordnar om försäljningsförbud ska det ta hänsyn till om den som tillverkar eller importerar tobaksprodukterna och rökdonen för att uppfylla förpliktelseerna i denna lag har möjlighet att anlita något annat godkänt provningslaboratorium under den tid saken behandlas.

Tillstånds- och tillsynsverket kan förplikta en tillverkare eller importör som avses i 2 mom. att inom den tid som verket bestämmer dra bort tobaksprodukten eller rökdonet från marknaden.

Tillstånds- och tillsynsverket ska besluta att återkalla försäljningsförbudet eller skyldigheten att dra bort produkten från marknaden omedelbart efter att det inte längre finns någon grund enligt denna lag att ha kvar förordnandet.

19 §

Om det på grund av omfattningen eller betydelsen av ett förfarande som strider mot de föreskrifter som avses i 18 § 1 och 2 mom. är nödvändigt att snabbt hindra att förfarandet fortsätts eller upprepas, kan Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården meddela ett temporärt förbud innan ärendet avgörs slutligt. Ett förordnande om temporärt förbud träder i kraft genast och kan återkallas innan ärendet avgörs slutligt.

20 §

Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården kan när det fattar beslut om ett förbud enligt 18 § 1 och 2 mom. eller 19 § eller om en i 18 § 4 mom. avsedd bortdragning från marknaden förplikta den som förbudet eller föreläggandet gäller att inom utsatt tid och på det sätt som verket bestämmer vidta en rättelseåtgärd, om detta ska anses nödvändigt på grund av de uppenbara olägenheter som det mot bestämmelserna stridande förfarandet orsakar.

Tillstånds- och tillsynsverket eller en kommun kan förena ett förbud som verket eller kommunen utfärdar med stöd av bestämmelserna i denna lag med vite eller hot om att en åtgärd som inte vidtagits inom utsatt tid utförs på den försumliges bekostnad. På vite och hot om tvångsutförande tillämpas vad

som bestäms om detta i viteslagen (1113/1990), om inte något annat föreskrivs i denna lag.

21 §

Ändring får inte genom besvär sökas i ett beslut om förbud eller ett förordnande om temporärt förbud som Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården har meddelat på grund av reklam eller annan säljfrämjande verksamhet i strid med 7 a § 3 mom. eller 8 eller 9 § eller på grund av att en tobaksprodukts minutförsäljningsförpackning strider mot 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 eller 2 mom. eller i verkets beslut om vitesföreläggande eller hot om tvångsutförande.

I ett beslut om att förena ett förbud med vite eller hot om tvångsutförande som kommunen eller dess i 14 a § avsedda tjänsteinnehavare har fattat i ett ärende som avses i 1 mom. i denna paragraf får ändring inte sökas genom besvär. Den som har förelagts vitet eller hotet om tvångsutförande kan genom ansökan föra ärendet till verket inom 14 dagar från delfäendet av anvisningarna. En part som har meddelats ett beslut av tillstånds- och tillsynsverket kan föra ärendet till marknadsdomstolen så som anges i 3 mom.

Den som av tillstånds- och tillsynsverket har meddelats ett i 1 mom. avsett beslut om förbud eller förordnande om temporärt förbud eller förelagts vite eller hot om tvångsutförande, kan genom ansökan föra ärendet till marknadsdomstolen inom 30 dagar från delfäendet av beslutet eller förordnandet.

Marknadsdomstolen dömer ut vite som kommunen eller tillstånds- och tillsynsverket har förelagt och fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande i ärenden som avses i 1 mom., på ansökan av den som har förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande.

Förvaltningsdomstolen dömer ut vite som tillstånds- och tillsynsverket eller kommunen har förelagt den som handlat i strid med 5, 6 eller 6 a—6 c § samt som kommunen förelagt den som handlat i strid med 10, 10 a eller 12 § eller 13 § 1—3 eller 6 mom. och fattar beslut om verkställighet av hot om tvångsutförande, på ansökan av den som förelagt vitet eller hotet om tvångsutförande.

31 §

Den som gör reklam för tobak, tobakspro-

dukter, tobakssurrogat, tobaksimitationer eller rökdon eller på annat sätt främjar försäljningen av dessa eller annars handlar i strid med 7 a § 3 mom. eller 8, 8 a eller 9 §, ska för *förseelse vid marknadsföring av tobak* dömas till böter. Detta gäller den som beställt eller utfört reklamen, den säljfrämjande åtgärden eller någon annan åtgärd samt anställda hos dem.

31 a §

Den som gör reklam för tobak, tobaksprodukter, tobakssurrogat, tobaksimitationer eller rökdon eller på annat sätt främjar försäljningen av dessa eller annars handlar i strid med 7 a § 3 mom. eller 8 eller 9 § så att förfarandet också som helhet bedömt ska anses vara grovt på grund av det sätt på vilket det genomförts, målgruppens ålder eller storlek eller den ekonomiska nytta som förfarandet medfört, ska för *brott vid marknadsföring av tobak* dömas till böter eller fängelse i högst två år. Detta gäller den som beställt eller utfört reklamen, den säljfrämjande åtgärden eller någon annan åtgärd samt anställda hos dem.

31 c §

Den som

1) i strid med 10 § 1 mom. säljer eller på annat sätt mot ersättning överlåter eller förmedlar tobaksprodukter till den som inte har fyllt 18 år,

2) i strid med 10 a § 1 mom. säljer eller på annat sätt mot ersättning överlåter eller förmedlar tobak som är avsedd för oralt bruk,

3) i strid med 10 b § i näringsverksamhet säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter utan detaljhandelstillstånd, eller

4) i strid med 10 d § i partihandel säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter till någon annan än en partiaffär eller en innehavare av detaljhandelstillstånd,

ska för *brott vid försäljning av tobak* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

31 d §

Den som i näringsverksamhet säljer eller på annat sätt överlåter tobaksprodukter som inte har testats i ett i enlighet med 6 a § godkänt provningslaboratorium eller om

vilka det inte har lämnats sådana uppgifter som avses i 6 c § eller vars märkningar på försäljningsförpackningarna inte överensstämmer med 7 § 1—3 mom. eller 7 a § 1 och 2 mom., ska för *försäljning av produkter som strider mot tobakslagen* dömas till böter.

31 e §

Den som i landet för in tobaksprodukter i strid med 7 b eller 11 § eller tobak som är avsedd för oralt bruk i strid med 10 a § 1 mom. ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *tobaksproduktförseelse* dömas till böter.

33 a §

Kommunen kan utan ersättning återkalla ett i 10 b § avsett detaljhandelstillstånd för viss tid, minst en vecka och högst sex månader, om innehavaren av detaljhandelstillståndet, trots att kommunen eller en annan till-

synsmyndighet gett en skriftlig anmärkning eller varning eller trots ett påfört bötesstraff

1) gör reklam för tobaksprodukter eller rökdon eller bedriver annan verksamhet som främjar försäljningen av dessa i strid med 8 § 1 mom. eller i strid med 8 a § har tobaksprodukter synliga på försäljningsplatsen,

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010.

Lagens 8 a § träder dock i kraft den 1 januari 2012.

Lagens 10 a § 3 mom. träder i kraft den 1 januari 2015. Före ikraftträdandet tillämpas på tobaksautomater de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Tobaksrökning kan trots vad som bestäms i 13 § 2 mom. tillåtas i gästernas inkvarteringsrum på hotell eller andra inkvarteringsrörelser till den 1 januari 2012.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 699

L a g**om ändring av 54 a och 54 e § i läkemedelslagen**

Given i Helsingfors den 20 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen (395/1987) 54 a § 1 mom. och 54 e §, sådana de lyder, 54 a § 1 mom. i lag 22/2006 och 54 e § i lagarna 22/2006 och 773/2009, som följer:

54 a §

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 38 § får nikotinpreparat med stöd av ett detaljhandelstillstånd som beviljats av den kommun där försäljningsstället är beläget säljas också i de detaljhandelsaffärer, kiosker, servicestationer och förplägnadsrörelser som säljer tobaksprodukter. Nikotinpreparat får säljas endast till den som fyllt 18 år. Försäljaren ska kunna övervaka köpsituationen. Försäljning från automat är förbjuden.

54 e §

Närmare bestämmelser om nikotinprepara-

Helsingfors den 20 augusti 2010

tens placering vid detaljförsäljning och om innehållet i tillståndsansökan kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan bestämma att särskilda bruksanvisningar ska fogas till nikotinpreparat som säljs i detaljförsäljning. Centret utfärdar vid behov föreskrifter om anvisningarnas innehåll.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2010.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 700

L a g**om ändring av 11 och 18 kap. i sjukförsäkringslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 20 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 11 kap. 2 § 3 mom. samt 18 kap. 5 §, 17 §
 1 mom. och 24 §,
 sådana de lyder, 11 kap. 2 § 3 mom. och 18 kap. 17 § 1 mom. i lag 1364/2007 samt 18 kap.
 5 och 24 § i lag 1113/2005, samt
fogas till 18 kap. en ny 19 a § som följer:

11 kap.

Beloppet av dagpenningförmånerna

2 §

Arbetsinkomst

 Som sådan lön som utgör grund för dagpenning enligt 1 mom. 1 punkten betraktas i 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) avsedda löner, arvoden och ersättningar på vilka förskottsinnehållning ska

verkställas, arvoden till idrottsutövare, löner som avses i 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och personlig ersättning till en artist eller sportutövare som avses i 3 § i den lagen, löner för utlandsarbete enligt 77 § i inkomstskattelagen på vilka förskottsinnehållning ska verkställas i enlighet med 13 § i lagen om förskottsuppbörd, kompletteringsdagpenning som betalas av en sådan sjuk-kassa som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992) och betjäningavgifter som fås på grundval av en anställning.

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

5 §

Den försäkrades betalningsskyldighet

Den som enligt denna lag är försäkrad i Finland är skyldig att betala den försäkrades sjukförsäkringspremie i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Skyldigheten att betala sjukförsäkringens dagpenningsspremie börjar från ingången av den månad som följer på den månad då den försäkrade fyller 16 år och upphör efter den kalendermånad då den försäkrade fyller 68 år.

Den försäkrades sjukförsäkringspremie fastställs inte för en försäkrad som har avlidit under skatteåret.

Grunderna för den försäkrades sjukförsäkringspremie

17 §

Utlandsarbetsinkomst som grund för premien

Den lön för utlandsarbete enligt 77 § i inkomstskattelagen på vilken förskottsinnehållning ska verkställas i enlighet med 13 § i lagen om förskottsuppbörd ska beaktas då det sammanlagda beloppet av den inkomst som läggs till grund för sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie fastställs, om inte något annat följer av 18 § 1 mom. i detta kapitel.

19 a §

Pension som betalas från utlandet som grund för premien

Pension som betalas från utlandet till Finland beaktas som inkomst när sjukförsäkringens sjukvårdspremie fastställs.

När sjukförsäkringens sjukvårdspremie fastställs beaktas dock inte sådan pension enligt förordningen om social trygghet eller

grundförordningen som har betalats från ett annat EU- eller EES-land till Finland (*utlandspension*), om

1) det inte från Finland betalas pension till personen i fråga enligt förordningen om social trygghet eller grundförordningen, eller

2) personen i fråga, när han eller hon arbetat i ett land som betalat utlandspension, har betalat försäkringspremie på grundval av sina arbetsinkomster för finansiering av sjukvårdsutgifterna under pensionstiden.

Den som får utlandspension ska utreda vilken del av denna pension som har intjänats för den tid för vilken personen i fråga har betalat i 2 mom. 2 punkten avsedd premie.

Sjukvårdspremien får inte vara högre än de sammanlagda pensioner som betalas ut från Finland enligt förordningen om social trygghet eller grundförordningen, om den fastställs på grundval av både utlandspension och pensioner från Finland. Denna pensionsbaserade sjukvårdspremie ska räknas ut genom att premien utan pensionsinkomster jämförs med den premie som fås när också pensionerna enligt de två nämnda förordningarna beaktas. Skillnaden är den sjukvårdspremie som fastställs på grundval av pensionerna enligt förordningarna.

24 §

Justering av sjukförsäkringens dagpenningsspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Premieprocentsatsen för sjukförsäkringens dagpenningsspremie och avgiftsprocentsatsen för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift justeras årligen så att intäkterna av premierna och avgifterna samt statens finansieringsandel täcker de utgifter för arbetsinkomstförsäkring som avses i 11 §. Efter det första året beaktas ändringarna i utgifterna så att de ändringar som behöver göras i premierna och avgifterna efter det att statens finansieringsandel dragits av fördelas jämnt mellan dagpenningsspremien och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Premieprocentsatsen och avgiftsprocentsatsen justeras med två decimalers noggrannhet.

Oberoende av 1 mom. justeras företagares tilläggsfinansieringsandel årligen så att intäk-

terna av företagares tilläggsfinansieringsandel täcker den del av utgifterna för arbetsinkomstförsäkringen enligt 11 § som består av de dagpenningutgifter som avses i 8 kap. 10 §.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs årligen före den 23 november det följande årets premieprocentsats för sjukförsäkringens dagpenningpremie och avgiftsprocentsats

för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift samt storleken av företagares tilläggsfinansieringsandel.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Lagens 24 § träder dock i kraft den 1 november 2010.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 701

L a g**om ändring av 3 och 4 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

Utfärdad i Helsingfors den 20 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 3 § 2 mom. och 4 § 2 mom.
 2 punkten,
 sådana de lyder i lag 1114/2005, som följer:

3 §

Arbetsgivaren är dock inte skyldig att betala arbetsgivares socialskyddsavgift

1) för tiden före den månad som följer på den kalendermånad då arbetstagaren fyller 16 år,

2) efter den kalendermånad då arbetstagaren fyller 68 år,

3) om beloppet av de betalningar som en fysisk person eller ett dödsbo har gjort till samma mottagare och som inte hänför sig till näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver inte överstiger det maximibelopp för betalningen som bestäms genom förordning av statsrådet, eller

4) om en enskild, tillfällig betalning inte

överskrider det maximibelopp för betalningen som bestäms genom förordning av statsrådet.

4 §

Med lön avses i denna lag

2) den lön för utlandsarbete enligt 77 § i inkomstskattelagen (1535/1992) på vilken förskottsinnehållning ska verkställas i enlighet med 13 § i lagen om förskottsuppbörd,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
 Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 20 augusti 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 702

**Statsrådets förordning
om ändring av jaktförordningen**

Utfärdad i Helsingfors den 18 augusti 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från jord- och skogsbruksministeriet,

ändras i jaktförordningen (666/1993) 24 § 1 mom. 9 punkten, sådan den lyder i förordning 793/2007 samt

fogas till förordningen en ny 7 a § som följer:

7 a §

Särskild anmälningsskyldighet i anslutning till jaktlicens för hjortdjur

På de älgar som fällts i Enontekis, Enares, Muonios och Utsjokis områden ska genast när älgen har fällts fästas ett märke. Märket fästs i älgens öra. Innehavaren av jaktlicensen eller den som innehavaren har befullmäktigat är skyldig att inom sju dagar lämna in älg huvudet tillsammans med märket till jaktvårdsföreningen.

Jaktvårdsföreningen lösgör märket från älg huvudet samt en tand för vidarebefordran till det forskningsinstitut som utför viltforskning. Jaktvårdsföreningen fogar till leveransen uppgifter som innehavaren av jaktlicensen gett om platsen där älgen fällts och datum, när älgen fälldes samt om älgens vikt

och kön och, om älgen är en hane, antalet taggar på hornen.

24 §

Allmänna fredningstider

Viltet är fridlyst som följer:

9) älg på kommunerna Enontekis, Enares, Muonios och Utsjokis områden från den 1 december till och med den 31 augusti och från den 21 september till och med den 10 oktober samt i övriga delar av landet från den 1 januari till och med dagen före den sista lördagen i september;

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Helsingfors den 18 augusti 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Avdelningschef Pentti Lähteenoja

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 697—702, 2 ark